

Р Е Ш Е Н И Е № 134

гр. Перник, 9 октомври, 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в открито съдебно заседание на двадесет и седми септември две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 230 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Със заповед ЧР-212/11.VI.2012 г., областен управител на област Перник, на основание чл. 12 от ЗДСл е прекратил служебното правоотношение с Г.К.***, младши юрисконсулт в АПОФУС, областната управа. От този акт на областния управител са засегнати права и интереси на Г.К.***, който в законово установения срок оспорва законосъобразността на заповедта. Иска прогласяването ѝ за нищожна, тъй като е издадена без правно основание, а посоченото такова е формално и се цели заобикалянето на закона. Излагат се оплаквания и за несъответствие с целта на закона. Алтернативно се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна. В жалбата са изложени искания и за парично обезщетение, претендират се разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител оспорва основателността ѝ; изразява становище, че жалбата следва да се отхвърли, а в полза на областната администрация да се присъдят деловодни разноски.

Съдът, като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима.

Предмет на оспорване в това производство е Заповед № ЧР-212/11.VI.2012 г., на областния управител на област Перник, с която на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с г-н Г.К.*** по инициатива на органа по назначаването в срока за изпитване. Посочената заповед е съобразена с разпоредбите на материалния закон - в случая с нормата на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл. Според цитираната норма, когато кандидатът се назначава за първи път на държавна служба в едногодишен срок, считано от встъпване в длъжност, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие. За да може органът да упражни това свое право, е необходимо наличието на една позитивна предпоставка - назначаване на държавния служител за първи път на държавна служба и една отрицателна предпоставка - да не е изминала една година от датата, на която държавният служител е встъпил в длъжност. В случая и двете предпоставки са налице - не се спори от страните за това, че се касае за първо назначаване на жалбоподателя на държавна служба - видно от представената по делото административна преписка и служебно досие. Със Заповед № ЧР-170/23.VI.2011 г. областния управител, на основание чл. 9, и чл. 10д, ал. 5 във вр. ал. 6, при условията на чл. 12, от ЗДСл, К. е назначен на длъжност: младши юрисконсулт с ранг V младши, считано от 27.VI.2011 г. за неопределен срок, като освен това, в самата жалба и становището по същество жалбоподателят

признава, че това е първото назначаване на държавна служба. В случая следва да се има предвид, че при прекратяване на служебното правоотношение със служителя на основание чл. 12 от ЗДСл на контрол за законосъобразност подлежи само дали заповедта е издадена от компетентния орган, в посочения в закона 1-годишен срок и наличието на реквизитите, изброени в чл. 108 от ЗДСл. Както се каза, процесната заповед е издадена от компетентния орган – областния управител. Служебното правоотношение е прекратено от органа по назначаването в посочения от закона годишен срок - на 11.VI.2012 г., само 16 дни преди да отпадне възможността за прилагането на репресивната норма на чл. 12 от ЗДСл. Спазени са и реквизитите на чл. 108 от ЗДСл - заповедта е издадена в писмена форма, отбелязано е правното основание за издаването ѝ - чл. 12, ал. 1 от ЗДСл и придобитият ранг на държавния служител, а също и дължимите му се обезщетения - на основание чл. 61, ал. 2 от ЗДСл - за неизползван платен годишен отпуск. Прекратяването се извършва по преценка на административния орган за качествата на служителя, необходими да изпълнява служебните си функции и задачи и тъй като същата е по целесъобразност не подлежи на съдебен контрол. От това следва, че необходимостта от мотивировка на акта е пожелателна и подчинена на общите правила по АПК, а ЗДСл, точно в тази хипотеза няма законодателна уредба. Ето защо не следва да бъдат обсъждани от страна на съда посочените доводи от жалбоподателя за това, че е изпълнявал служебните си задължения, че е участвал в комисии на място и по места, тъй като същите са ирелевантни в случая предвид обстоятелството, че заповедта е издадена на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл. В течение на една година оттогава, назначаващият орган може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие с назначеното лице, като не са въведени други изисквания, освен спазване на процедурата като форма при спазване на срока. Факти за изразено отношение на назначаващия орган към дейността на държавния служител, като награди, проверки за допуснати нарушения при изпълнение на служебните задължения, успешно завършени курсове за повишаване на професионалната квалификация са ирелевантни по отношение спора по прекратяване на правоотношението. В срока по чл. 12, ал. 1 ЗДСл той може да използва тази възможност, без мотивите му да подлежат на оповестяване, а оттам и на съдебен контрол. Възможността за прекратяване на правоотношението е въпрос на преценка от страна на органа по назначаването и тя не подлежи на съдебен контрол, тъй като в рамките на едногодишния срок е такава по целесъобразност. Тази преценка се основава на качеството на изпълнение на работата от служителя и е изцяло в оперативната самостоятелност на административния орган. От това следва, че жалбата е неоснователна, тъй като жалбоподателят, на основание на успешно издържан конкурс е попаднал на неподходящо място в още по неподходящо време.

От това, че няма основание за отмяна на оспорвания акт, по отношение на жалбоподателя се отговаря отрицателно и на финансовите му претенции към административния орган. Без да се обсъжда, че претенцията е с недоказан размер, при наложеното ограничително приложение на разпоредбата на чл. 12 ЗДСл, манифестирано и с практиката на ВАС, до въпроса за присъждане на обезщетение въобще не може да се стигне.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че липсват основания за отмяна на оспорваната заповед. Още по малко може да се коментира въпроса за нейната нищожност, тъй като такава не може да се извлече нито от основаниято, нито от формата на заповедта. Основателна е претенцията за

присъждане на разноси в полза на ответника по жалбата, като съдът определя да се заплатят такива в размер на 150 лева, юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ изцяло жалбата на Г.К.К. *** против заповед № ЧР-212/11.VI.2012 г., на областния управител на област Перник.

Осъжда Г.К.К. *** да заплати на областен управител област Перник сумата 150 лева деловодни разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:/п/